DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH
Rzeczypospolitej Polskiej.

WARSZAWA. № 19. 1 Grudnia 1919 r.

TREŚĆ:

str.

1. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa iglastego okrągłego i obrobionego w powiecie Łaskim i Siedleckim 556
2. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa w lasach prywatnych w powiatach: Mławskim, Przasnyskim, Sochaczewskim i Puławskim 557
3. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przejęcia zarządu budynków i placów państwowych przez Ministerstwo Robót Publicznych . . 558
4. Przepisy w przedmiocie organizacji łowiectwa w dobrach państwowych 560
5. Okólnik № 50 w przedmiocie zaopatrzenia w opał rodzin żołnierzy powołanych do armji polskiej 564
6. Okólnik № 51 w przedmiocie uwzględniania we wnioskach o mianowaniu i w pismach nominacyjnych nadzwyczajnego dodatku drożyznianego, przyznanego funkcjonarjuszom państwowym ustawą z dn. 28 lipca 1919 r. 564
7. Okólnik № 52 w przedmiocie opłacania pism urzędowych, wysyłanych zagranicę 566

8. Okólnik № 53 w przedmiocie sporządzania wykazów zalegającej korespondencji 567
9. Okólnik № 54 w przedmiocie odbierania przesyłek pocztowych . 567
10. Okólnik № 55 w przedmiocie zapomóg na wpisy szkolne dla dzieci urzędników i funkcjonarjuszów Ministerstwa 569

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa iglastego okrągłego i obrobionego w powiecie Łaskim i Siedleckim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28. II 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. Nr. 20 z dn. 5. III 1919 r. poz. 229), oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej ustawy („Monitor Polski" Nr. 63 z dnia 18.III 1919 r.), po porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu i Panem Ministrem Robót Publicznych zarządzam niniejszem zajęcie drzewa okrągłego i obrobionego iglastego w zrębach zaległych i bieżących stosownie do zatwierdzonych planów gospodarstwa leśnego, w następujących lasach prywatnych, a mianowicie:

A. W powiecie Łaskim.

1) W lasach dóbr Radzyny i Dłutów, K. Eiserta.
2) „ „ „ Łask, Janusza Szwejcera.
3) „ „ „ Karszew, Br. Wehra.
4) „ „ „ Pruszków, Jerzego Jakubowskiego.
5) „ „ „ Krześlów, J. Walickiego.

B. W powiecie Siedleckim.

W lasach dóbr Mordy zręby zaległe i bieżące.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej zajętem drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowi Inspektorzy Ochrony Lasów w Piotrkowie i Siedlcach zawiadomią za pośrednictwem władz administracyjnych wyżej wymienionych właścicieli lub osoby zarządzające w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętego lasu, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, które zostaną

ustanowione stosownie do art. 12 Rozporządzenia Wykonawczego („Monitor Polski" Nr. 63 z dnia 18. III 1919 r.).

Warszawa, dnia 19 września 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
w. z. *Z. Chmielewski.*

Szef Sekcji:
J. Miklaszewski.

(„Monitor Polski" № 214 z d. 23 września 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa w lasach prywatnych w powiatach: Mławskim, Przasnyskim, Sochaczewskim i Puławskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dn. 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dnia 5 marca 1919 r. poz. 229), oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski" № 63 z dn. 18 marca 1919 r.) po porozumieniu z Panem Ministrem Robót Publicznych i Panem Ministrem Skarbu zarządzam niniejszem zajęcie ściętego i stojącego na pniu drzewa okrągłego i obrobionego iglastego w zrębach zaległych i bieżących, stosownie do zatwierdzenia planów gospodarstwa leśnego w następujących lasach prywatnych, a mianowicie:

A. W powiecie Mławskim.

1) W lesie Kęczewskim, M. Gruszki, drzewa ściętego 500 m^3.
2) W lesie Lewiczyn, J. Lewkowicza, drzewa ściętego 500 m^3.
3) W lesie Uniszki Gumowskie, p. Walewskiej.

B. W powiecie Przasnyskim.

1) W Puszczy Płodownickiej, Karola Dłużewskiego i Stanisława Tryniszewskiego.
2) W lesie majątku Karwacz, Stefana Wodzyńskiego.
3) W składzie drzewa przy tartaku Jakóba Enocha Orlika w Karwaczu, materjałów tartych 400 m^3.

C. W powiecie Sochaczewskim.

1) W składzie drzewa Sz. Lejzerowicza przy tartaku „Piaski" 1400 m^3.
2) W składzie drzewa Graubarta i Plucera drzewa okrągłego 200 m^3, tartego materjału 500 m^3.

D. W powiecie Puławskim.

1) W lasach dóbr Żyrzyn, Stanisława Wessla.
2) „ „ „ Kluczkowice, Przemysława Kleniewskiego.
3) „ „ „ Łaziska, Witolda Iłłakowicza.
4) W lesie Mazanów, Świerczewskiego.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple zajęciu nie podlegają.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej zajętem drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Warszawie i Lublinie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właściciela lub osoby zarządzające, w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów i składów, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowionych stosownie do art. 12 Rozporządzenia Wykonawczego („Monitor Polski" № 63 z dnia 28.III 1919 r.), — rozporządzeniem z dn. 15 lipca 1919 r. („Monitor Polski" № 161 z dnia 21 lipca 1919 r.).

Warszawa, dnia 19 września 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:
J. Miklaszewski

(„Monitor Polski" № 215 z d. 24-IX. 1919 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Robót Publicznych i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przejęcia zarządu budynków i placów państwowych przez Ministerstwo Robót Publicznych

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. (Dziennik Praw № 39 poz. 283 z r. 1919) o organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych zarządza się, co następuje:

Art. 1. Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych przekazuje w dniu 1-ym października r. b. pod zarząd i utrzymanie Ministerstwa Robót Publicznych:

a) budynki państwowe, przeznaczone na pomieszczenie instytucyj państwowych i zajęte na potrzeby państwowe budynki prywatne;
b) place, na których te budynki stoją, oraz
c) te tereny państwowe, które w porozumieniu Ministerstwa Robót Publicznych i Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych prze-

znaczone będą na cele polityki budowlanej (art. 1 p. 4 i 5 powołanej ustawy).

Art. 2. Reprezentowanie prawa własności Państwa co do przekazanych pod zarząd i utrzymanie Ministerstwa Robót Publicznych budynków i placów państwowych pozostaje przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych narówni z reprezentowaniem prawa własności innych dóbr państwowych nieruchomych.

Art. 3. Zarząd budynków i placów, wykonywany przez Ministerstwo Robót Publicznych, obejmuje:

a) inwentaryzację architektoniczną,
b) nadzór techniczny i budowlany,
c) dyspozycję w przedmiocie sposobu użytkowania,
d) rozdział pomiędzy instytucje państwowe,
e) nadzór nad użytkowaniem,
f) opinjowanie o wnioskach kupna, sprzedaży i najmu.

W wypadkach, kiedy sprawy zarządu lub użytkowania dotyczyć będą praw rzeczowych, t. j. zbywania i nabywania, Ministerstwo Robót Publicznych winno działać za zgodą Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

O dokonanych budowlach i przeróbkach w gmachach państwowych Ministerstwo Robót Publicznych zawiadamia Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych w terminach półrocznych.

Art. 4. Wszelkie dobra państwowe nie wymienione w art. 1 wraz ze znajdującemi się na nich budowlami pozostają pod zarządem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, które w wypadkach potrzeby przebudowy lub wzniesienia nowych budynków monumentalnych będzie powierzać wykonanie tych robót Ministerstwu Robót Publicznych.

Art. 5. Przekazywanie i przejmowanie budynków i placów w art. 1 wymienionych nastąpi na podstawie spisów opracowanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych i akceptowanych przez Ministerstwo Robót Publicznych.

Wobec tego, że inwentaryzacja nieruchomości państwowych nie jest jeszcze zakończona, Ministerstwo Robót Publicznych w razie objęcia pod zarząd budynków i placów nie wykazanych w inwentaryzacji złoży Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych wyszczególnienia dla inwentaryzacji niezbędne.

Art. 6. Urzędnicy zatrudnieni przy czynnościach zarządzania przekazywanemi budynkami państwowemi w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych przechodzą na etat Ministerstwa Robót Publicznych.

Warszawa, dnia 17 września 1919 r.

Minister Robót Publicznych:
Jasionowski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

(Monitor Polski № 218 z dnia 27.IX 1919 r.).

PRZEPISY

w przedmiocie organizacji łowiectwa w dobrach państwowych.

I. Ochrona i hodowla zwierzyny.

Art. 1. Zarządy Dóbr Państwowych i podległe im urzędy usilnie dążyć winny do podniesienia zwierzostanu na obszarach dóbr państwowych w tym celu, by łowiectwo, bez szkody dla innych gałęzi bogactwa narodowego, stać się mogło poważnym czynnikiem gospodarczym i źródłem stałych dochodów dla Skarbu Państwa.

Art. 2. Dla osiągnięcia celu, wskazanego w art. 1, należy z jednej strony otaczać staranną opieką wszelką zwierzynę pożyteczną, z drugiej strony tępić zwierzęta i ptactwo drapieżne i szkodliwe.

Art. 3. Polowanie na żubry i bobry oraz na samice łosi, jeleni, danieli, sarn, głuszców, jarząbków, cietrzewi i bażantów zostaje zupełnie zawieszone aż do dalszych w tej mierze rozporządzeń.

Art. 4. Obowiązek tępienia wymienionych w art. 2 szkodników wkłada się na całą straż leśną i urzędników Zarządu Dóbr Państwowych, do których należy też i opieka nad zwierzostanem.

Art. 5. Dla zachęty oraz na pokrycie kosztów amunicji, zużywanej do tępienia szkodników, wypłacane będą straży leśnej i urzędnikom zarządu dóbr państwowych nagrody za odstrzał od sztuki i gatunku w rozmiarach następujących:

a)	za ubicie wilka i rysia	po marek	6	fen. —
b)	„ „ lisa	„ „	4	„ —
c)	„ „ tchórza i kuny	„ „	3	„ —
d)	„ „ psa i kota (włóczące się po lasach i polach)	„ „	3	„ —
e)	„ „ łasicy i wiewiórki	„ „	—	„ 60
f)	„ „ orła	„ „	3	„ —
g)	„ „ puhacza, kani i jastrzębi wszystkich gatunków i odmian, z wyłączeniem uznanych za nieszkodliwe .	„ „	1	„ —
h)	„ „ kruka i sroki	„ „	—	„ 60
i)	„ „ wrony i sójki	„ „	—	„ 50
k)	„ wybrane z gniazd jaja orłów i puhaczy .	„ „	—	„ 30
l)	„ „ „ „ kruków i srok . .	„ „	—	„ 20
m)	„ „ „ „ wron i sójek . . .	„ „	—	„ 10

Uwaga. Do nieszkodliwych gatunków zaliczają się: 1) Orzeł orlik (Aquila maculata), 2) Orzeł grubodzioby (Aquila clanga), 3) Pszczołojad (Pernis apivorus), 4) Sokół pustułka (Cerechneis tinnuncula), 5) Sokół pustułeczka (Cerechneis Naumani), 6) Myszołow zwyczajny (Butee-butee), 7) Kosmacz północny (Archintee lagepus).

Art. 6. W leśnictwach, względnie obszarach leśnych, w których znajdują się łosie, jelenie lub daniele stałe, albo przechodnie oraz głuszce, należy oznaczyć ostępy ochronne dla zwierzyny, czyli mateczniki, obejmujące 20—25% powierzchni całego leśnictwa, względnie obszaru leśnego, a w knie-

jach zamieszkałych jedynie przez sarny, zające i inną drobną zwierzynę — 10—15% ogółu powierzchni leśnictwa, względnie obszarów leśnych.

Mateczniki wyznaczają się jedynie na obszarach leśnych, obejmujących 250 ha i wyżej powierzchni.

Art. 7. W matecznikach tych niewolno polować nikomu na zwierzynę pożyteczną do czasu aż się okaże, że one już swoje zadanie spełniły i dalsze ich utrzymanie jest zbyteczne.

Art. 8. Ostępy ochronne zakładane być mają, o ile możności, w centrum danego obszaru leśnego, zdala od dróg publicznych i granic zewnętznych lasów, wogóle w miejscach najspokojniejszych. Figury ich winny być kwadratowe lub zbliżone do kwadratów, a ich zewnętrzne granice oznaczone wyraźnemi, z oddalenia widocznemi, znakami i tablicami ostrzegawczemi.

Art. 9. W celu zapewnienia zwierzynie dostatecznego naturalnego pożywienia w lasach i zapobiegania do pewnego stopnia szkodom w młodnikach, a także w celu powstrzymania zwierzyny od wychodzenia na cudze grunta, należy w lasach—w miejscach odpowiednich — dokonywać planowo obsiewu halizn, starych skasowanych dróg, linij i t. p. roślinami, które zwierzyna chętnie spożywa, jak: żarnowiec — „Spartium scoparium", złotokap — „Laburnum vulgare", „et L. nigricans", „Celutea arburescens", „Caragana arburescens" i t. p., a w matecznikach zakładać lizawki i pólka łowieckie, obsiewane planowo roślinami pastewnemi. W miejscowościach suchych, pozbawionych dostatecznej ilości naturalnej wody, powinny być wykopane sztuczne wodopoje.

Art. 10. Zależnie od jakości i stanu liczebnego zwierzyny pólka łowieckie zajmować powinny 1—3% powierzchni mateczników. By jednakże przez to nie uszczuplać powierzchni lasu, należy na pólka łowieckie zajmować przedewszystkiem halizny, miejsca po zarzuconych starych szkółkach leśnych, stare skasowane, a nawet i nowe linje, o ile nie są w danym czasie potrzebne do wywózki materjałów drzewnych.

Art. 11. W celu ochrony zwierzyny od drapieżników, powinny być umieszczone w matecznikach różnego rodzaju pułapki, stosownie do potrzeby.

Art. 12. Niezależnie od powyższego pożądanem jest przy odnowieniu lasów, szczególniej iglastych, dodawanie w odpowiednich, zgodnych z techniką leśną, ugrupowaniach pewnej ilości np. $^1/_2$ do 1% takich roślin z pośród drzew i krzewów, któreby zwierzynie służyć mogły, jako naturalny pokarm np. buk, grab, wiąz, dzika jabłoń i grusza, akacja biała, zajęczogłóg, jodła, sosna czarna i t. p.

II. Wydzierżawianie terenów myśliwskich.

Art. 13. Tereny myśliwskie, nadające się do prowadzenia racjonalnego i wzorowego gospodarstwa łowieckiego, będą wydzierżawiane stowarzyszeniom i kółkom myśliwskim i miejscowemu leśnemu personelowi urzędniczemu, wreszcie pojedyńczym osobom prywatnym, stosownie do decyzji Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Przy zatwierdzaniu kandydatur osób, ubiegających się o dzierżawę terenów leśnych, decydować będzie

nietylko zaofiarowana najwyższa tenuta dzierżawna, lecz również kwalifikacje reflektanta oraz gwarancja prowadzenia racjonalnego gospodarstwa łowieckiego. Tereny te podlegają wydzierżawieniu po ustaleniu warunków tak co do tenuty dzierżawnej, jak i sposobu wykonywania samych polowań, a także i ilości odstrzeliwać się mającej zwierzyny grubej i średniej, jak: łoś, dzik, jeleń, daniel, kozioł i głuszec.

Art. 14. Opłata za polowanie na tych obszarach ustanowiona być może, zależnie od okoliczności, w stosunku do przestrzeni, t. j. od hektara albo też od sztuki ubitej zwierzyny. W pierwszym wypadku prowadzenie gospodarstwa łowieckiego wraz z wszelkiemi kosztami należy w całości do dzierżawców, w drugim wypadku gospodarstwo łowieckie prowadzi administracja lasów, a dzierżawcy, względnie myśliwi, opłacają tylko ustanowioną cenę za każdą sztukę zwierzyny.

Art. 15. Kontrakty dzierżawne na polowania na określonych przestrzeniach zawierane być mogą na terminy nie krótsze, jak lat cztery, i nie dłuższe, jak lat sześć, przy opłacie tenuty dzierżawnej zawsze za cały rok z góry.

Art. 16. Wszelkie kontrakty, dotyczące dzierżawy polowań, lub odstrzału poszczególnej zwierzyny przedstawiane są do zatwierdzenia Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 17. Tereny myśliwskie, oddawane w dzierżawę urzędnikom leśnym, dzielą się na trzy kategorje:

a) do kategorji I-ej zaliczone są tereny, na których oprócz innej drobnej zwierzyny, przebywają stale dziki lub głuszce. Opłatę dzierżawną na tych terenach ustanawia się po 30 fen. od hektara rocznie;

b) do kategorji II-ej zaliczone są tereny, na których oprócz innej drobniejszej zwierzyny, przebywają stale: sarny, jarząbki lub bażanty (z wyjątkiem dzików i głuszców). Opłatę dzierżawną na tych terenach ustanawia się po 20 fen. od hektara rocznie;

c) do kategorji III-ej zaliczone są tereny, na których stale przebywa tylko zwierzyna drobniejsza, jak: zając, cietrzew, kuropatwa i ptactwo błotne. Opłata dzierżawna na tych terenach ustanawia się po 10 fen. od hektara rocznie.

Wszelkie wątpliwości, do jakiej kategorji oznaczony teren winien być zaliczony, rozstrzyga ostatecznie Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 18. Urzędnikom leśnym na terenach im wydzierżawionych nie wolno polować na łosie, jelenie i daniele bez specjalnego pozwolenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 19. Obliczoną według ustanowionej skali w art. 17 w punktach a, b, c, tenutę dzierżawną, nadleśniczowie wnoszą do kasy w ratach kwartalnych z góry. Zwierzyna zaś, ubita na tych terenach myśliwskich, staje się własnością dzierżawcy polowania z wyjątkiem wypadku przewidzianego w art. 20 uwadze II.

Art. 20. Przy wykonaniu polowań, względnie odstrzału zwierzyny, należy ściśle przestrzegać przepisów następujących:

a) odstrzał kozłów musi być tak unormowany, ażeby na danym terenie pozostał conajmniej 1 kozioł na 2—3 dorosłe sarny czyli

kozy. Cielęta nie wchodzą w rachubę i nie podlegają wogóle odstrzałowi;

b) odstrzał dzików nie może przekraczać 20% ogólnej ich ilości stale w odnośnem nadleśnictwie lub obszarze leśnym znajdujących się.

Uwaga I. Wszelkie odstępstwa od norm wymienionych powyżej w punktach a i b, oraz zakazu zawartego w art. 15 mogą nastąpić w każdym poszczególnym wypadku, jedynie na mocy zezwolenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, które też w danym razie oznaczy ilość sztuk, jaka odstrzeloną być może.

Uwaga II. Łosie, jelenie i daniele, ubite z mocy specjalnego pozwolenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych na terenach myśliwskich leśnych, nie stanowią własności tychże, lecz podlegają sprzedaży na rzecz Skarbu Państwa według ustanowionej taksy.

Art. 21. Na terenach dzierżawionych przez urzędników leśnych obowiązują nadto przepisy następujące:

a) polowania mogą być wykonywane jedynie przy ścisłem przestrzeganiu przepisów ogólnej ustawy łowieckiej w państwie lub danym okręgu obowiązującej;

b) polowania zbiorowe na zwierzynę drobną z naganką lub ławą mogą być wykonywane na tem samem terytorjum tylko raz jeden w ciągu roku, względnie sezonu myśliwskiego;

c) polowania podjazdowe lub na podchodnego, oraz małe pędzenie na zwierzynę grubszą, jak kozły i dziki, wykonywane mogą być częściej, wszakże z zachowaniem przepisów zawartych w ar. 20;

d) wzbronione są polowania z gończemi lub chartami, których urzędnikom i straży leśnej wogóle utrzymywać niewolno (jako psy myśliwskie wolno personelowi leśnemu utrzymywać jedynie wyżły i jamniki);

e) do zwierzyny grubej, jako to: do dzików, danieli, jeleni i łosi wolno strzelać tylko kulami, podobnie i do kozłów na podjeździe lub na podchodnem; do tych ostatnich wolno strzelać śrutem tylko na polowaniach z naganką lub ławą, o ile polowania te wykonywane są na różną drobną zwierzynę;

f) do polowań na zwierzynę drobną nie wolno używać śrutu grubszego jak № 1 według numeracji angielskiej. Używanie „loftek“ dozwolone jest jedynie na wilki i rysie.

Warszawa, dnia 23 września 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:
J. Miklaszewski

OKOLNIK № 50.

Do pp. Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Inspektorów Lasów i Nadleśniczych

w przedmiocie

zaopatrzenia w opał rodzin żołnierzy powołanych do armji polskiej.

Pragnąc przyjść z pomocą państwową przy zaopatrywaniu w drewno opałowe rodzin powołanych na wojnę żołnierzy, niniejszem polecam pp. Naczelnikom Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Inspektorom Lasów i Nadleśniczym wydawać żonom żołnierzy armji polskiej, posiadającym odpowiednie zaświadczenia urzędów gminnych — drewno opałowe do wysokości 4 m. przestrz. rocznie na rodzinę po cenach ulgowych do 50% — aż do czasu powrotu do domu powołanej do wojska głowy rodziny.

Z drzewa budulcowego mogą korzystać rodziny powołanych na zasadzie ogólnych przepisów, wynikających z ustawy sejmowej z dnia 28.II 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 poz. 229) i rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z 14 marca r. b. („Monitor Polski„ № 63).

Warszawa, dnia 11 września 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w. z. *Z. Chmielewski*

OKOLNIK № 51.

Do panów Szefów Sekcyj, Naczelników Wydziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej Ministerstwa oraz Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu Urzędów

w przedmiocie

uwzględniania we wnioskach o mianowaniu i w pismach nominacyjnych nadzwyczajnego dodatku drożyznianego, przyznanego funkcjonarjuszom państwowym ustawą z dn. 28 lipca 1919 r.

Ustawą z dnia 28 lipca 1919 r. (Dz. Pr. № 63 poz. 377) został przyznany funkcjonarjuszom państwowym, począwszy od dnia 1 lipca 1919, aż do czasu uregulowania poborów służbowych, nadzwyczajny dodatek drożyzniany w wysokości, określonej następującą tabelką:

Kategorja płac względnie ranga	MAŁOPOLSKA					KRÓLESTWO		
	Wolni, wdowcy bezdzietni	Żonaci bezdzietni, wdowcy z 1 dzieckiem	Żonaci z 1 lub 2 dzieci, wdowcy z 1 lub 3 dzieci	Żonaci z 3 lub 4 dzieci, wdowcy z 4 lub 5 dzieci	Żonaci z więcej jak 4 dzieci, wdowcy z więcej jak 5 dzieci	Wolni, wdowcy bezdzietni	Żonaci do 2 dzieci lub wdowcy do 3 dzieci	Żonaci z więcej jak 2 dzieci, wdowcy z więcej jak 3 dzieci
I	—	—	—	—	—	600	700	800
II i III	400	450	500	550	600	400	500	600
IV, Va i Vb	320	340	360	380	400	320	360	400
VI i VII	280	300	320	340	360	280	320	360
VIII i IX	220	240	260	280	300	220	260	300
X i XI	120	140	160	180	200	120	160	200

Dla wszystkich innych pracowników państwowych, nie zaliczonych do żadnej z powyższych kategorji płac, względnie rangi:

Stanu wolnego . . . . 120 mk.
żonatych bezdzietnych lub posiadających do 3 dzieci . . 160 „
żonatych, posiadających więcej jak 3 dzieci . . . . . . 200 „
starsi gońcy, o ile są żonaci . . . . 100 „

Na obszarze b. okupacji austrjackiej, jakoteż b. zaboru austrjackiego, wypłata dodatku nastąpi w walucie koronowej według relacji 1 mk. = 1 kor. 75 hal.

Przynależność do rangi określa się według wysokości pobieranych zasadniczych poborów łącznie z dodatkami za lata służby.

Powyższy dodatek dotyczy tak etatowych, jak i nieetatowych funkcjonarjuszy państwowych, a także i tych osób, które pełnią państwowe funkcje służbowe na podstawie specjalnych z niemi zawartych umów co do wysokości wynagrodzenia, o ile wynagrodzenie to nie jest wyższe od poborów tej kategorji płacy, względnie rangi, do której osoby te zostały zaliczone (art. 5 ustawy).

W razie, jeżeli osoby uprawnione do pobierania dodatku drożyznianego w myśl ustawy z dn. 28 lipca 1919, stanowią jedną rodzinę i mają jedno wspólne gospodarstwo domowe, może być wypłacony tylko jeden nadzwyczajny dodatek drożyzniany w wysokości, odpowiadającej najwyższej kategorji płacy, względnie rangi, jednej z osob do wspólnego gospodarstwa należących (art. 6).

W wykonaniu powyższej ustawy polecam pp. we wszelkich wnioskach o mianowaniu i w pismach nominacyjnych do ogólnego uposażenia kandydata wliczać należną sumę nadzwyczajnego dodatku drożyznianego, wobec czego wzory pism powołanych (okólnik № 5, Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych № 5, załączniki 1a, 1b, 3a, 3b) ulegną następującej zmianie:

Załącznik № 1a:

po słowach: „z .... marek pensji zasadniczej” należy *i* przekreślić, zaś po słowach: „............... marek dodatku ekonom - wojennego” wstawić: „i .... marek nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego”.

Załącznik № 1b:

po słowach: „pensją zasadniczą .... marek”, *i* przekreślić, zaś po słowach: „dodatkiem ekonomiczno - wojennym .... marek” wstawić: „i nadzwyczajnym dodatkiem drożyznianym .... marek”

Załącznik № 3a:

po słowach: „.............. marek pensji zasadniczej” *i* przekreślić, zaś po słowach: „.............. marek dodatku ekonomiczno - wojennego” wstawić: „i marek nadzwyczajnego dodatku drożyznianego”.

Załącznik № 3b:

po słowach: „pensją zasadniczą .... marek” *i* przekreślić, zaś po słowach: „dodatkiem ekonomiczno-wojennym marek” wstawić: „i nadzwyczajnym dodatkiem drożyznianym .... marek”.

Warszawa, dnia 11 września 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Naczelnik Wydziału Prezydjalnego:
Wiktor Leśniewski

OKÓLNIK № 52.

Do pp. Szefów Sekcyj, Naczelników Wydziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej Ministerstwa i Kierowników podległych Ministerstwu Urzędów

w przedmiocie

opłacania pism urzędowych, wysyłanych zagranicę.

W myśl odezwy Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dn. 2 sierpnia r. b. № 22417/984 podaję do wiadomości Panów, że wysyłane zagranicę pisma urzędowe winny być tak, jak prywatne, przy nadawaniu opłacone.

Pism nieopłaconych Ministerstwo Poczt i Telegrafów poleciło urzędom swym nie przyjmować.

Warszawa, d. 11 września 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z *Z. Chmielewski*

OKOLNIK № 53.

do Panów Szefów Sekcyj, Naczelników Wydziałów i Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych urzędów w przedmiocie sporządzania wykazów, zalegającej korespondencji.

W celu należytego zorganizowania nadzoru nad prawidłowością i terminowością załatwiania spraw w poszczególnych sekcjach, wydziałach i urzędach, niniejszem zarządzam sporządzanie w dniu 1-ym każdego miesiąca w poszczególnych sekcjach, urzędach podległych Ministerstwu oraz tych wydziałach Ministerstwa, w których prowadzone są osobne dzienniki korespondencyjne — wykazów wszystkich tych niezałatwionych pism, które wpłynęły do sekcji, wydziału lub urzędu w okresie czasu od dn. 1 stycznia 1919 r. do 15 ub. m. włącznie.

Wykazy te winny zawierać:

1) numer dziennika, pod którym niezałatwione pismo zostało zarejestrowane,
2) datę wpływu,
3) treść pisma,
4) datę przekazania referentowi,
5) nazwisko referenta oraz
6) powód, dla którego pismo nie zostało jeszcze załatwione.

Wykazy winny być pisane w 2 egzemplarzach, z których jeden winien być przechowywany w danej sekcji, wydziale lub urzędzie, drugi przesłany do Wydziału Prezydjalnego.

W ten sposób zbierane materjały dadzą możność Panom Szefom Sekcyj, Naczelnikom Wydziałów oraz Kierownikom urzędów Ministerstwa czuwania nad terminowością w załatwianiu spraw oraz możność podjęcia energicznych kroków dla usunięcia zaległości, ukarania winnych i t. d.

Wzór wykazu zostaje do niniejszego dołączony.

Warszawa, dn. 26 września 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Załącznik do Okólnika № 53.

WYKAZ

pism niezałatwionych do dn. ....

w Sekcji (Urzędzie) ....

№ dziennika	Data wpływu	TREŚĆ PISMA	Data przekaz. referent.	Nazwisko referenta	Powód niezałatwienia

OKOLNIK № 54.

Do PP. Naczelnika Kancelarji Głównej Ministerstwa Rolnictwa i D. P. oraz Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu Urzędów w przedmiocie odbierania przesyłek pocztowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów pismem z dn. 22 września r. b. № 27597/1069/II komunikuje, że w urzędach pocztowych zalega niejednokrotnie znaczna ilość przesyłek pocztowych, adresowanych do urzędów państwowych.

W celu uniknięcia zwłoki w odbiorze przesyłek pocztowych zarządzam:

1) Wszystkie urzędy, podległe Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych, winny niezwłocznie zawiadomić urząd pocztowy, w którego okręgu doręczeń istnieją, o swojem otwarciu, o ile nie uczyniły tego dotychczas.

   W miastach, gdzie istnieje kilka urzędów pocztowych, należy zawiadomienie wysłać do urzędu pocztowego № 1.

2) W zawiadomieniach tych należy podać nazwisko upoważnionego do odbioru korespondencji i przesyłek tak zwykłych, jak poleconych i wartościowych.

3) W razie zmiany upoważnionego do odbioru korespondencji, a także w razie zwinięcia lub przeniesienia siedziby urzędu należy zawiadomić o tem właściwy urząd pocztowy.

PP. Kierownicy wszystkich urzędów Ministerstwa zechcą wydać niezwłocznie podległym im organom odnośne zarządzenia.

Warszawa, dnia 2 października 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

OKÓLNIK № 55.

Do p. Naczelnika Wydziału Prezydjalnego oraz pp. Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych urzędów w przedmiocie zapomóg na wpisy szkolne dla dzieci urzędników i funkcjonarjuszów Ministerstwa.

Niniejszem upoważniam pp. Kierowników wszystkich tych podległych Ministerstwu urzędów, którym odpowiadają specjalne działy budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, do przyznawania podległym im urzędnikom i funkcjonarjuszom zasiłków przy opłacie wpisów szkolnych za dzieci, kształcące się w szkołach średnich i zawodowych, w sumach, odpowiadających 75% półrocznej opłaty szkolnej.

Zasiłki te będą dokonywane nie z jakiegoś specjalnego funduszu, lecz z ogólnego funduszu zapomogowego, przewidzianego w par. 2 poz. 3 preliminarza budżetowego. Przyznawanie zapomóg winno być połączone z jaknajdalej idącą oszczędnością w razach stwierdzonej potrzeby ze względu na konieczność należytego dysponowania funduszem zapomogowym na cele pomocy w wypadkach nagłej potrzeby, jak choroba, pogrzeb członków rodziny urzędnika i t. p.

Otrzymywanie zapomóg w bieżącem półroczu szkolnem nie może stanowić prejudykatu dla otrzymania odpowiedniej pomocy w następnych okresach budżetowych z uwagi na to, że pomoc ta, stosownie do przyszłych konjunktur budżetowych, może nie być uskuteczniana zupełnie, bądź też będzie mogła być uskuteczniona jedynie w stopniu mniejszym.

Przyznawanie zapomóg w poszczególnych wypadkach winno następować na podstawie odpowiednich podań. Podania urzędników Zarządu Centralnego winny być składane w Wydziale Prezydjalnym, podania urzędników i funkcjonarjuszów poszczególnych urzędów Ministerstwa—na ręce Kierownika odpowiednich urzędów.

Panowie Kierownicy urzędów, po należytem zbadaniu faktycznej strony podania i stwierdzeniu istotnej potrzeby udzielenia pomocy na ten cel urzędnikowi, przyznają odpowiednie kwoty i polecą kasjerowi wypłatę ich bezpośrednio szkole, do której dziecko urzędnika uczęszcza, urzędnicy zaś otrzymają kwity z opłaty wpisowego, wydane przez szkołę na ich imię i na podstawie kwitów potwierdzą odbiór przyznanych zapomóg.

Przepisy niniejszego okólnika mają zastosowanie jedynie do bieżącego półrocza szkolnego.

Warszawa, dn. 29 września 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w. z. *Z. Chmielewski*

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych. № 7939